

Teorie **Hladomoru** je reaktivována médii pokaždé, kdy má Ukrajina ustoupit Rusku. Abychom připomněli těm, kteří o této tragédii neví, tak v letech 1932-1933 byl vážný hladomor v celém SSSR, který si vyžádal bezprecedentní počet životů (až 7 milionů obětí, podle některých sporných odhadů). Paradoxně zasáhl hladomor většinou úrodné oblasti severního Kavkazu, Povolží, jižního Uralu, západní Sibiře, Ukrajiny, Běloruska a Kazachstánu. Během posledních deseti let bylo najato několik západních historiků, aby vypracovali teorii, že tragédie hladomoru byla záměrným aktem genocidy Ukrajinců, provedeným Stalinovou vládou. Podívejme se na historická fakta a pokusme se dostat se blíže k pravdě ohledně zdroje a okolností tohoto strašlivého hladomoru v SSSR.

Především si musíme připomenout něco o zlatě, které překvapivě není vždy platebním prostředkem...

Na počátku 20. let m.s. se nově vyhlášený Sovětský svaz horlivě snažil obnovit průmysl, zcela zničený po první světové válce a občanské válce v Rusku (1918-1921). Sověti zoufale potřebovali moderní stroje a průmyslové vybavení. Jak to mohli zaplatit? Sovětská vláda byla schopná nabídnout na mezinárodním trhu tři položky: obilí, minerály a zlato.

Na **Janovské konferenci** v r. 1922 byl zaveden **nový zlatý standard**. Od konce r. 1922 vydával Sovětský svaz zlaté červoňce – novou sovětskou měnu plně krytou zlatými rezervami a směnitelnou za zlato. V r. 1923 byly sovětské červoňce jednou z nejstabilnějších a nejbezpečnějších měn na světě. Představovaly jasné a aktuální nebezpečí pro vynořující se finanční epicentrum – Spojené státy americké. Ekonomická a finanční váha Spojených států v důsledku světové války neskutečně vzrostla. Tato země byla jedním z mála beneficentů lidských jatek v Evropě. Ale rázně se objevil neočekávaný rival ve formě bolševiků...

Sovětské zlaté červoňce, 1923

V r. 1924 byly sovětské červoňce nahrazeny měkčím rublem bez zlatého ekvivalentu. Strašák pro americký dolar a britskou libru zmizel. Oplátkou byl Sovětský svaz uznán Británií, Francií, Norskem, Rakouskem, Řeckem, Švédskem, Dánskem, Čínou, Japonskem, Mexikem a dalšími zeměmi. Spojené státy vlastnily 46% zlatých rezerv kapitalistického světa.

V r. 1925 sovětské vedení rozhodlo urychlit industrializaci země. Celkem překvapivě, navzdory enormním ekonomickým ziskům, které taková politika slibovala, západní země odmítly akceptovat v obchodování se Sovětským svazem zlato jako platbu! Toto udivující chování je známo v historii jako „zlatá blokáda“. SSSR mohl platit za stroje a vybavení jen ropou, dřevem a obilím. (Je zajímavé, že stále akceptovali předrevoluční imperiální ruské zlaté mince – měna neexistujícího státu nebyla nebezpečná!)

V r. 1929 američtí bankéři zorganizovali velkou hospodářskou krizi. Krátké období mezinárodní stability směnných kurzů bylo minulostí.

V r. 1931 Německo a Rakousko nezaplatily zahraniční dluh a přestaly vyměňovat marky za zlato, čímž zrušily zlatý standard. Na podzim 1931 Británie zrušila zlatý standard také.

Jak vidíte, bylo by logické a přirozené v té době zrušit zlatou blokádu Sovětského svazu, a tím umožnit, aby ruské zlato ulevilo dusícím se západním ekonomikám. Ale rozhodnutí,

kteřé učinili za daných okolností, bylo šokující svoji absurditou. Nejen, že nechali zlatou blokádu SSSR v platnosti, ale uvalili také tvrdé obchodní embargo na převážnou část sovětských exportů! Bylo to učiněno navzdory akutní ekonomické krizi na Západě, kde většina výrobců měla zájem na jakémkoliv druhu poptávky, obzvláště placené zlatem, dřevem, ropou a dalšími surovinami ze Sovětského svazu. Například v r. 1932 bylo 80% britských strojírenských vývozů dodáváno do SSSR. Nicméně 17. dubna 1933 britská vláda zavedla embargo: Zákon o ruském zboží (zákaz dovozů) z r. 1933! Jaká byla logika? Šlo o politicky motivované rozhodnutí s cílem zatlačit na neústupnou sovětskou vládu hnanou antagonistickou ideologií a ekonomickou strukturou.

Byl obchod mezi Západem a SSSR zcela zrušen? Rozhodně ne. Sovětská poptávka po západních technologiích a strojích byla dokonce vyšší, než kdy jindy: industrializace byla v plném proudu. Ale nyní Západ očekával jen jeden platební prostředek: sovětské obilí! (Zvláštnost tohoto požadavku je zdůrazněna faktem, že v té době byly měny většiny agrárních zemí silně znehodnoceny a poptávka po obilí na světovém trhu klesla o 50-70%!).

Stalinova vláda čelila volbě: buď se vzdát obnovy země, a tak kapitulovat před Západem, nebo pokračovat v industrializaci, což povede ke strašné vnitřní krizi. Pokud by bolševici sebrali obilí rolníkům, byl velmi pravděpodobný hladomor, který by pak mohl vést k vnitřním nepokojům a odstavení od moci. Takže bez ohledu na Stalinovu volbu by Západ zvítězil. Stalin a jeho okolí se rozhodli prosadit své a nezastavit se před ničím.

Vláda sbírala obilí a posílala ho na Západ, ale ne aby umořila hladem část země, ale proto, že neexistoval žádný jiný způsob, jak zaplatit za dodávky vybavení. Všechny Stalinovy naděje byly vloženy do nové sklizně. Ta byla však malá, protože zemi zasáhlo sucho. SSSR nebyl schopen kupovat jídlo za zlato (zlatá blokáda) nebo měnu (v důsledku embarga žádná nebyla). Byly učiněny naléhavé pokusy získat dodávky obilí z Persie, kde souhlasili s akceptováním zlata. Úřady však neměly čas, protože katastrofa již probíhala.

Oběti hladomoru, Kubáň, 1932

V letech 1932 a 1933 zemřely tisíce a tisíce lidí a teprve pak Západ opět začal od sovětů akceptovat ropu, dřevo a drahé kovy.

V říjnu 2008 Evropský parlament uznal **Holodomor** na Ukrajině jako zločin proti lidskosti. Vina byla hozena na „stalinistický SSSR“. Nicméně zpráva Evropského parlamentu neposkytla odpovědi na dvě otázky:

Proč se kapitalisté chovali tak „podivně“ a odmítali akceptovat Stalinovo zlato?

Proč chtěli od SSSR jako platbu jen obilí?

Ve zprávách Evropského parlamentu není ani pravda, ani logika. Pravdou je, že v r. 1934 vývoz obilí ze SSSR zcela ustal. Na příkaz sovětské vlády...

Hladomor 1932-33, který byl pečlivě zorganizován Západem, neměl žádoucí efekt: bolševici zůstali u moci. Pokračovali v industrializaci. Ekonomická opatření neměla žádný účinek – Stalin obnovoval zemi za každou cenu. Zůstala pouze vojenská opatření. A přesně v r. 1933 se v Německu dostal k moci Adolf Hitler, který otevřeně psal o svých expanzionistických cílech na rozsáhlých ruských pláních...